

• ג'וליה ניצן ז"ל

בכל שנתי בכפר הנשיא, הייתה ג'וליה נוכחת. היא הייתה האמא של זאביק, התלמיד בכתה הראשונה שלי, כתת עופר, שבה הייתה גם יניטה. היא גם הייתה הסבתא של עופר, שנקרא על שם כתת עופר, וגם הוא היה תלמיד שלי בשלב יותר מאוחר.

ג'וליה הייתה גם אמו של עמוס, שקרוב בגילו לבני הבכור, אלישע.

ג'וליה הייתה מעורה בחיי הקיבוץ, ואהבה את הקיבוץ. בחדשים שבהם הייתי פוגשת אותה בבית יהונתן, היא תמיד קבלה את פני בשאלה: מה חדש במשק? ואני חפשתי תמיד חדשות משמחות לספר לה.

תקופה מסוימת ג'וליה הייתה רכזת החינוך, כשאני הייתי במחלקת החינוך של התק"ם, ושאלת עתיד בית הספר המקומי בכפר הנשיא, הייתה שאלה שעסקתי בה בתוקף תפקידי, ולא פחות מכך בתוקף היותי האמא של אופירה וחדוה, שהמציאות של היותן בכתה קטנה אחת, שתיים מתוך שלוש בנות, הייתה קשה מאד, והפתרון למעבר לבית הספר מבוא גליל, היה כנראה הפתרון הנכון עבורן, וכנראה גם נכון לכל הילדים ולקיבוץ.

לג'וליה ולי הייתה תמיד שפה משותפת, שפה של אהבות כפר הנשיא.

בשנתיים האחרונות, לפני שעברה לבית יהונתן, הייתה ג'וליה מגיעה לכל הפעילויות ב"מפגש" כולל כל שיעורי ההתעמלות והיוגה.

ג'ולי נפטרה שבועיים לפני יום הולדתה ה-102 "מיתת נשיקה", בלי גסיסה ממושכת, היא זכותם של צדיקים וצדיקות. כזאת הייתה ג'וליה.

תנחומי לרותי, לזאביק וליניטה ולעמוס, ולכל בני משפחותיהם. תנחומי לכפר הנשיא.